2025/1169

10.6.2025.

# ODLUKA VIJEĆA (EU) 2025/1169

**od 5. lipnja 2025.**

**o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, na njegovom 18. sastanku, o preporukama i zaključcima upućenima određenim strankama o njihovoj provedbi te konvencije, u odnosu na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 336. u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Konvencija”), koju je Unija sklopila Odlukom Vijeća (EU) 2023/1075 ([1]) u odnosu na institucije i javnu upravu Unije i Odlukom Vijeća (EU) 2023/1076 ([2]) u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja, u mjeri u kojoj su takva pitanja u isključivoj nadležnosti Unije, stupila je na snagu za Uniju 1. listopada 2023.

(2) U skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”) prati kako stranke Konvencije („stranke”) provode Konvenciju. U skladu s člankom 68. stavkom 11. Konvencije GREVIO usvaja svoje izvješće i zaključke o mjerama koje dotična stranka poduzima radi provedbe odredaba Konvencije.

(3) Na temelju izvješća i zaključaka GREVIO-a Odbor stranaka („Odbor”) može usvojiti preporuke upućene dotičnoj stranci, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije. U takvim se preporukama razlikuju mjere koje se trebaju poduzeti što prije, uz zahtjev da se u roku od tri godine Odbor izvijesti o poduzetim koracima, od mjera koje su važne, no nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka tog trogodišnjeg razdoblja dotična stranka treba izvijestiti Odbor stranaka o mjerama poduzetima u 10 posebnih područja Konvencije. Na temelju tog izvješća i svih dodatnih informacija Odbor usvaja zaključke o provedbi tih preporuka koje je pripremilo Tajništvo Odbora.

(4) U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje provodi GREVIO nakon prvotnog postupka osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i obuhvaća 20 članaka Konvencije, i to članke 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. Odbor je na svojem 17. sastanku 17. prosinca 2024. usvojio odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba usvojiti s obzirom na izvješća GREVIO-a usvojena u okviru prvog kruga tematske procjene sadržane u dokumentu IC-CP(2024)10 rev.

(5) Očekuje se da će Odbor na svojem 18. sastanku 5. i 6. lipnja 2025. usvojiti osam nacrta preporuka na temelju prvog kruga tematske procjene i dva nacrta zaključaka o tome kako 10 stranaka provodi Konvenciju („nacrti preporuka” odnosno „nacrti zaključaka” te zajednički „predviđeni akti”):

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Albanije, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)2-prov,

([1]) Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Austrije, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)3-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Danske, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)4-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Finske, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)5-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Monaka, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)6-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Crne Gore, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)7-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Španjolske, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)8-prov,

— Preporuke o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Švedske, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)9-prov,

— Zaključke o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)10-prov, i

— Zaključke o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka, sadržane u dokumentu IC-CP(2025)11-prov.

(6) Unija ima isključivu nadležnost za prihvaćanje obveza utvrđenih u Konvenciji u pogledu vlastitih institucija i javne uprave u okviru područja primjene članka 336. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. U točki 305. mišljenja 1/19 od 6. listopada 2021.- Istanbulska konvencija ([3]) Sud Europske unije je potvrdio da je znatan dio obveza Konvencije koje se odnose na poduzimanje preventivnih i zaštitnih mjera u suštini obvezujući za Uniju u pogledu vlastitog administrativnog osoblja kao i u odnosu na javnost koja posjećuje prostore i zgrade njezinih institucija, tijela, ureda i agencija. Osim toga, Sud je u točki 307. tog mišljenja smatrao da se Unija ne bi trebala ograničiti na uspostavu minimalnih zahtjeva ili mjera pružanja potpore, nego bi sama morala osigurati potpuno ispunjenje tih obveza. Istodobno, opseg obveza Unije trebalo bi tumačiti uzimajući u obzir njezinu specifičnu prirodu i ovlasti. Osobito, budući da javna uprava Unije nema ovlasti za izvršavanje zakonodavstva, preporuke koje se odnose na pitanja izvršavanja zakonodavstva, kao što je izdavanje hitnih naloga za udaljavanje, trebalo bi tumačiti na način da se njima zahtijeva od Unije jamčenje sigurnosti žrtava u okviru njezinih ovlasti, na primjer tako da se navodnim počiniteljima zabrani pristup prostorima institucija.

(7) Predviđeni akti odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje se primjenjuju na Uniju u pogledu njezinih vlastitih institucija i javne uprave. Stoga je primjereno utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora u odnosu na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije jer predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije time što bi u budućnosti mogli utjecati na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije.

(8) Kad je riječ o Albaniji, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: osigura dostatno i održivo financiranje relevantnih politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama, među ostalim primjenom transparentnih postupaka za financiranje organizacija za prava žena (članak 8. Konvencije); promiču informativne kampanje ili programi i redovito procjenjuje njihov učinak (članak 12. Konvencije); poduzmu mjere za povećanje učinkovitosti usavršavanja, među ostalim s obzirom na fluktuaciju osoblja (članak 15. Konvencije); prošire postojeći programi za počinitelje i uvedu programi posebno usmjereni na počinitelje seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); poveća financiranje i broj dostupnih usluga za žene žrtve, posebno za žene s posebnim potrebama (članak 20. Konvencije); osigura da žrtve imaju pristup sveobuhvatnim zdravstvenim uslugama (članak 20. Konvencije); osigura da telefonske linije za pomoć prime financijska sredstva (članak 22. Konvencije); zajamči da žrtve seksualnog nasilja imaju besplatan pristup forenzičkim pregledima (članak 25. Konvencije); poduzmu mjere za poticanje žena žrtava da prijavljuju nasilje i osigura da u takvim slučajevima odgovor bude rodno osjetljiv i usmjeren na žrtve (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se postupci procjene rizika i upravljanja rizikom primjenjuju u slučajevima koji se odnose na

([3]) Mišljenje Suda 1/19 od 6. listopada 2021., Istanbulska konvencija, ECLI:EU:C:2021:832.

sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 51. Konvencije); bolje iskoriste hitni nalozi za udaljavanje (članak 52. Konvencije); osigura da su nalozi o zaštiti na raspolaganju i dostupni svim žrtvama (članak 53. Konvencije); te ocijeni provedbu mjera zaštite i osigura njihova usklađenost s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(9) Kad je riječ o Austriji, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: izradi dugoročni sveobuhvatni akcijski plan / strateški dokument o politici za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 7. Konvencije); prikupe razvrstani podaci o broju žena i djevojčica koje se obraćaju socijalnim službama i traže pomoć zbog pretrpljenog nasilja nad ženama (članak 11. Konvencije); obavijesti žrtve o dostupnosti službi za potporu (članak 12. Konvencije); prati kako nastavni materijali pristupaju pitanjima povezanima s nasiljem u obitelji i nasiljem nad ženama (članak 14. Konvencije); osigura usavršavanje osoblja u općim službama za potporu (članak 15. Konvencije); žrtvama omogući pristup održivim i priuštivim mogućnostima stanovanja i izdavanje forenzičkih izvješća u kojima se dokumentiraju ozljede (članak 20. Konvencije); zajamči dovoljan broj mjesta u skloništima (članak 22. Konvencije); uspostave dodatni centri za žrtve seksualnog nasilja u cijeloj zemlji s kvalificiranim stručnjacima koji pružaju potporu i upućuju žrtve u skladu s Konvencijom te u međuvremenu osigura da postojeće zdravstvene službe pružaju odgovarajuću potporu žrtvama (članak 25. Konvencije); osigura da sankcije budu razmjerne težini kaznenog djela u svim slučajevima koji se odnose na oblike nasilja nad ženama obuhvaćene Konvencijom (članci 49. i 50. Konvencije), te osigura korištenje naloga o zaštiti i izbjegne praznine između naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(10) Kad je riječ o Danskoj, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: rodno utemeljenoj prirodi svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji prida potrebna politička pozornost (članak 7. Konvencije); nastavi rad na donošenju rodno osjetljivog proračuna (članak 8. Konvencije); zajamči povjerljivost u prikupljanju podataka (članak 11. Konvencije); daje prednost rodno osjetljivom pristupu u preventivnim inicijativama (članak 12. Konvencije); maksimalno poveća učinak usavršavanja oslanjajući se na stručno znanje organizacija za prava žena (članak 15. Konvencije); uspostave institucionalizirane strukture za suradnju kako bi međuresorna suradnja bila učinkovita (članak 18. Konvencije); žrtvama osigura pristup dugoročnom psihološkom savjetovanju (članci 22. i 25. Konvencije); uputi aktere kaznenog pravosuđa u novo kazneno zakonodavstvo (članci 49. i 50. Konvencije); zajamči da se procjena rizika provodi u koordinaciji s relevantnim akterima (članak 51. Konvencije); poveća korištenje hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti kako bi se osigurala zaštita žrtava (članci 52. i 53. Konvencije); te osigura pravilna provedba mjera za zaštitu žrtava u istragama i sudskim postupcima (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(11) Kad je riječ o Finskoj, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: izradi dugoročna nacionalna strategija kako bi se postigao sveobuhvatan i koordiniran pristup (članak 7. Konvencije); osiguraju održivi mehanizmi financiranja za nevladine organizacije koje pružaju specijaliziranu potporu žrtvama (članak 8. Konvencije); uspostave standardizirane kategorije podataka i usklade sustavi prikupljanja podataka (članak 11. Konvencije); redovito provode informativne kampanje (članak 12. Konvencije); ocijeni usavršavanje i iskoristi stručno znanje organizacija za prava žena (članak 15. Konvencije); uvedu programi za počinitelje nasilja u obitelji (članak 16. Konvencije); uspostave institucionalizirane međuresorne strukture za koordinaciju relevantnih aktera (članak 18. Konvencije); uspostave službe za potporu kako bi se žrtvama olakšao oporavak i neovisnost (članak 20. Konvencije); osigura dostupnost službi za potporu (članak 22. Konvencije); zajamči geografska rasprostranjenost kriznih centara za žrtve silovanja kako bi sve žrtve seksualnog nasilja mogle dobiti potporu (članak 25. Konvencije); osiguraju pravodobne istrage i proaktivno prikupljanje dokaza povrh izjava žrtava kako bi se omogućio učinkovit kazneni progon slučajeva nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije); poduzmu mjere za uspostavu standardiziranog mehanizma procjene rizika koji se sustavno primjenjuje (članak 51. Konvencije); te poveća korištenje hitnih naloga za udaljavanje i ojača korištenje naloga o zabrani pristupa i naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(12) Kad je riječ o Monaku, nacrti preporuka o provedbi Konvencije uključuju potrebu da se: izradi dugoročna opća strategija kako bi se postigao sveobuhvatan i koordiniran pristup (članak 7. Konvencije); nastave prikupljati podaci o svim oblicima nasilja nad ženama obuhvaćenima Konvencijom (članak 11. Konvencije); prošire mjere za sprečavanje nasilja u obitelji kako bi se obuhvatili drugi oblici nasilja iz Konvencije (članak 12. Konvencije); izrade nastavni materijali o nasilju nad ženama (članak 14. Konvencije); uvedu programi za počinitelje nasilja (članak 16. Konvencije); uspostavi telefonska linija za pomoć ženama žrtvama nasilja (članak 22. Konvencije); uspostavi krizni centar za žrtve silovanja i centar za žrtve seksualnog nasilja kako bi žrtve imale pristup psihološkom savjetovanju i podršci (članak 25. Konvencije); osigura da stručno osoblje uključeno u kaznene postupke ima dovoljno stručnog znanja i prođe osposobljavanje o rodnoj osjetljivosti (članci 49. i 50. Konvencije); standardizira praksu koordinirane procjene rizika za relevantne službe za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 51. Konvencije); te osigura zaštitu prava i interesa žrtava tijekom istraga i sudskih postupaka (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(13) Kad je riječ o Crnoj Gori, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: osiguraju odgovarajući ljudski i financijski resursi za politike, mjere i zakonodavstvo u području sprečavanja i suzbijanja nasilja nad ženama i da se zajamči održivo financiranje nevladinih organizacija (članak 8. Konvencije); omogući da svi relevantni dionici prikupljaju i razvrstavaju podatke (članak 11. Konvencije); dodatno poradi na provedbi redovitih preventivnih mjera i informativnih kampanja te isticanju povećanog rizika od nasilja s kojim se suočavaju žrtve intersekcijske diskriminacije (članak 12. Konvencije); dodatno poradi na suzbijanju stereotipa i predrasuda prema ženama u području formalnog obrazovanja, kulture i medija (članak 14. Konvencije); osigura usavršavanje o nasilju nad ženama za sve stručnjake koji dolaze u kontakt sa žrtvama (članak 15. Konvencije); uspostave i prošire programi za počinitelje nasilja u obitelji i počinitelje seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); dodatno poradi na jačanju međuresorne suradnje (članak 18. Konvencije); osigura da pružatelji zdravstvene zaštite daju prednost ženama žrtvama nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te da poštuju njihovu privatnost (članak 20. Konvencije); poveća dostupnost specijaliziranih usluga potpore i savjetovanja za žrtve (članak 22. Konvencije); uspostave krizni centri za žrtve silovanja i/ili centri za žrtve seksualnog nasilja u cijeloj zemlji radi pružanja potpore žrtvama i njihova upućivanja na psihološku potporu (članak 25. Konvencije); spriječi opetovano ispitivanje žrtava nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se u slučajevima nasilja u obitelji sustavno provode procjene rizika (članak 51. Konvencije); osigura dostupnost hitnih naloga za udaljavanje i učinkovito praćenje naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije); te osigura djelotvorna primjena postojećih mjera zaštite i uvedu dodatne mjere zaštite u skladu s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(14) Kad je riječ o Španjolskoj, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: u oblikovanje politika i evaluaciju politika i mjera uključe nevladine organizacije (članak 7. Konvencije); osigura razvrstavanje prikupljenih podataka (članak 11. Konvencije); obrazuje djecu o važnosti pristanka u seksualnim odnosima (članak 14. Konvencije); unaprijedi usavršavanje svih relevantnih stručnjaka koji se u radu susreću sa žrtvama i počiniteljima nasilja nad ženama (članak 15. Konvencije); poboljša usklađenost programa za počinitelje s Konvencijom (članak 16. Konvencije); uspostave mehanizmi međuresorne suradnje (članak 18. Konvencije); osigura da žrtve seksualnog nasilja imaju pristup službama za potporu (članak 25. Konvencije); uzmu u obzir čimbenici koji žrtvama onemogućuju prijavljivanje i koji dovode do sekundarne viktimizacije (članci 49. i 50. Konvencije); te nadležnim tijelima osigura pristup hitnim nalozima za udaljavanje u skladu s Konvencijom i poduzmu mjere za pravilno postupanje u slučajevima povrede naloga za zaštitu (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(15) Kad je riječ o Švedskoj, nacrti preporuka uključuju potrebu da se: u politikama o nasilju nad ženama uzmu u obzir potrebe žrtava izloženih intersekcijskoj diskriminaciji i procijeni učinak strategija (članak 7. Konvencije); osiguraju održive razine financiranja organizacija za prava žena koje pružaju specijalizirane usluge potpore (članak 8. Konvencije); donesu šire preventivne mjere za sve oblike nasilja nad ženama (članak 12. Konvencije); osigura da se o pitanjima i načelima iz članka 14. Konvencije podučava u praksi (članak 14. Konvencije); uvede sustavno usavršavanje relevantnog stručnog osoblja o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Konvencijom i ocjenjuje ga (članak 15. Konvencije); izrade minimalni standardi za programe za počinitelje u skladu s Konvencijom i da se ti

programi ocjenjuju (članak 16. Konvencije); donesu mehanizmi za koordinaciju i suradnju među relevantnim tijelima (članak 18. Konvencije); žrtvama omogući pristup zdravstvenoj skrbi bez diskriminacije (članak 20. Konvencije); svim žrtvama osigura pristup skloništima (članak 22. Konvencije); osigura dovoljan broj kriznih centara za žrtve silovanja i/ili seksualnog nasilja u cijeloj zemlji (članak 25. Konvencije); poduzmu mjere za poticanje žena kojima prijeti intersekcijska diskriminacija da prijavljuju nasilje (članci 49. i 50. Konvencije); osigura sustavna i koordinirana provedba procjena rizika za žrtve i njihovu djecu (članak 51. Konvencije); te poduzmu mjere kako bi se osiguralo brzo izdavanje i trenutačni učinak hitnih naloga za udaljavanje, naloga o zabrani pristupa i naloga o zaštiti („nalozi o zabrani kontakta za zajednički dom") te njihovo učinkovito praćenje (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(16) Kad je riječ o San Marinu, nacrti zaključaka uključuju potrebu da se: osigura da nacionalno koordinacijsko tijelo surađuje s organizacijama civilnog društva (članak 10. Konvencije); redovito provode istraživanja o viktimizaciji i promiču istraživačke aktivnosti (članak 11. Konvencije). Budući da su ti nacrti zaključaka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

(17) Kad je riječ o Sloveniji, nacrti zaključaka uključuju potrebu da se: uloga koordinacijskog tijela dodijeli potpuno institucionaliziranim subjektima i da se osiguraju potrebni ljudski i financijski resursi (članak 10. Konvencije); osigura sveobuhvatno prikupljanje podataka o svim oblicima nasilja na temelju Konvencije (članak 11. Konvencije); te poduzmu mjere za poticanje prijavljivanja svih oblika nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije). Budući da su ti nacrti zaključaka u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

*Članak 1.*

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora stranaka, osnovanog na temelju članka 67. Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, na njegovom 18. sastanku, jest da se ne protivi usvajanju sljedećih akata:

1. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Albanije, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)2-prov;

2. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Austrije, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)3-prov;

3. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Danske, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)4-prov;

4. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Finske, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)5-prov;

5. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Monaka, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)6-prov;

6. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Crne Gore, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)7-prov;

7. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Španjolske, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)8-prov;

8. Preporuka o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Švedske, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)9-prov;

9. Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka, sadržanih u dokumentu IC-CP (2025)10-prov; i

10. Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka, sadržanih u dokumentu IC-CP (2025)11-prov.

*Članak 2.*

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Luxembourgu 5. lipnja 2025.

*Za Vijeće*

*Predsjednik*

D. KLIMCZAK